

nogensinde sagt Andet her eller der eller har laagt nogen anden Hensigt for Dagen med Hensyn til Provisoriet, end jeg udtalte forleden, skal han faae Lov til at aflægge Ed derpaa. Men Et vil jeg sige de Herrer, at det forekommer mig, at De høre Dem meget uforsigtigt ad med Benyttelsen af det sidste Valg i Almindelighed talt (Henning Jensen: Lad os om det!). Jeg lægger ikke særlig Vægt paa navnlig dette ærede Medlems Afrybdelser. Jeg siger: det Høieste, De kunne vindicere for Dem derfra, er en vis Anerkjendelse, maaste en taalelig Anerkjendelse, en Flertals-Anerkjendelse for at fortsætte nogenlunde Deres Politik, maaste ogsaa for at stemme saaledes, som her er stemt; men paa den anden Side kunne De ikke være blinde for, at vi have faaet fuld Betræftelse paa at indtage vort Standpunkt, og hvorfor ville De saa opføre hele denne Historie nu her til liden Fryd og Glæde for Dem selv, baade her og ude? Hvorfor have De saa ikke ganske rolig sagt: De have Berettigelse til at fremsføre Deres Dagsorden og forsvare den. Vi erkjende, at vor Betragtning gaar derimod — Punktum! Saa havde vi skilt os paa dette konstitutionelle Punkt, og saa behøvede man ikke at komme ind paa Noget, der vilde slaa saa dybe Revner ved Hensyn til andre Forhold, som det nu er sket. Men hvad have De gjort? Jeg skal ikke søge at karakterisere den Forhandling, de Herrer have valgt, det er den samme underlige Karakter, som mange af Deres Bestræbelser have havt i de senere Aar, et Forsøg paa at slaa Repræsentanter for den Stemning og det Standpunkt, vi tidligere stode paa, ned; men, mine Herrer! det er langt fra, at Bestræbelser i den Retning kunne gaa. Det gaar efter min Mening saaledes, at den Optræden, de have været Vidne til blot i disse Dage — jeg vil ikke gaa videre — nærer jeg ikke Tvivl om vil føre til, at man ikke til næste Valg vil lade sig nøie med at følge den Plan, De havde foreslaaet at følge ved sidste Valg, thi det kommer der jo i Virkeligheden ikke Noget ud af, hverken paa den ene eller den anden Side. Jeg spaar Dem, at ville De fortsætte saaledes og give Debatten her den Karakter, gaar det Dem med disse Ordførere, som det gik Klosteret med Broder Nus som Abbed.

Frier: Det forkommer mig, at Stavaanken i det ærede Medlems Betragtning er den, at hver Gang han taler, glemmer han, at Folkethinget har nedlagt og fastholder vedblivende sin Protest mod Provisoriet. Det, min Politik gaar ud paa, er, at hævde

og opretholde den Protest, vi have nedlagt mod Provisoriet, men det forekommer mig, at det ærede Medlems Politikk snarere vil gaa i modsat Retning og underkjende den Protest, der allerede er nedlagt, siben han mener, at vi bør nedlægge en ny. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg kunde forene, at Noget er en Høiesteretsdom og samtidig et Slag i Luften. Jo, det lader sig meget godt gjøre. Det Eine er en juridisk Betragtning; juridisk set er det en Høiesteretsdom, hvad Thinget har sagt; men naar man dernæst tager en saadan Dom praktisk, kan den godt være et Slag i Luften, og det vilde sse, hvis Thinget vedtog, hvad det ærede Medlem foreslaaer. Det kan saaledes opfattes som en juridisk Afgjørelse, der har en Høiesteretsdoms Betydning; men praktisk ikke betyder Noget. Og naar det ærede Medlem spørger, om jeg ikke vil kalde Flertallets Forslag et Slag i Luften, vil jeg sige, at Forskjellen er den, at vedtages det ærede Medlems Forslag, ser det ud, som om vi vare frie for Provisoriet, medens vi dog fik det i Morgen igjen, men et saadant Skin klæber ikke ved den anden Afgjørelse. Det er efter min Mening ikke et Slag i Luften, fordi der ikke knytter sig saadanne Illusioner dertil. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vil gjøre, idet jeg fastholder, at jeg staar paa mit Standpunkt, fordi jeg vil hævde Berettigelsen af den Protest, som Folkethinget har nedlagt, og hvilken Protest det vedblivende agter at opretholde.

Berg: Ja, vi havde jo maaste været nærmere ved Forstaaelse, dersom vi havde havt Leilighed til at debattere Spørgsmaalet noget oftere i den senere Tid. Det ærede Medlem finder ikke, at Forfæstelsen ved privat Initiativ er et Slag i Luften. Det forekommer mig dog, at det er saa lidt noget Mere, som vi jo meget godt vidste, at Regjeringen ikke tog Hensyn dertil, og at vi blive ved at leve i Provisoriet, endog saa uden Udstedelse af et nyt. Vi have jo endogsaa Høiesterets Betræftelse paa, at det er saa, saa at det forekommer mig, at det er i den Forstand, i praktisk Forstand; efter den hidtilværende Tingenes Gang fuldstændig et Slag i Luften, men dette har derimod praktiske Følger. Nu siger det ærede Medlem, at det er saa ganske vist, at vi rimeligvis endnu i Dag, hvis dette Forslag forkastes, faae det tiende Finantsprovisorium. Jeg er ikke saa ganske vis derpaa. Hvor har det ærede Medlem den Rundskab fra, at det bliver besluttet i Statsraadet? Har Conseilspresidenten sagt det ærede Medlem, at det har den Følge? Og hvis det faaer den Følge,